

Porunca a VI-a bisericească

6 Să ne rugăm pentru conducătorii țării!

Sfântul Apostol Pavel îi îndeamnă pe creștini să se roage pentru semenii lor și, mai ales, pentru cei care le sunt - cu voia lui Dumnezeu - conducători: „Vă îndemn deci, înainte de toate, să faceți cereri, rugăciuni, mijlociri, mulțumiri, pentru toți oamenii, pentru împărați și pentru toți care sunt în înalte dregătorii, ca să petrecem viața pașnică întru toată cuvioșia și buna-cuviință” (I Timotei 2, 1-2). Întrucât de ei depinde într-o anumită măsură liniștea noastră sufletească și bunăstarea vieții, este important ca ei să fie ajutați de Dumnezeu să-și facă datoria de conducători cu înțelepciune, dreptate și dragoste față de supuși.

Un conducător are o responsabilitate imensă în fața lui Dumnezeu și a oamenilor. Indiferent în ce domeniu conduce, el are datoria să-i ajute pe supuși care, la rândul lor, trebuie să-l asculte. Ascultarea de cineva este o manifestare a încrederii și este desăvârșită dacă este o consecință a iubirii. Oamenii simt dacă sunt iubiți de cineva și, în mod firesc, vor răspunde cu aceeași iubire. Ascultarea venită din iubire este mai ușor de îndeplinit și mai deplină.

Fiecare este dator să asculte cu încredere, în primul rând de cel care îi este superior și de care depinde în mod direct: elevul de educatorul său, creștinul de părintele său duhovnicesc, lucrătorul de mai-marele său, copilul de părinte ș.a. Iar cel care conduce, trebuie să-i conducă pe semeni spre cele bune. În caz contrar, dacă îndeamnă pe cineva la păcat, nu trebuie - și chiar ar fi mai bine - să nu fie ascultat.

Din nefericire, sunt multe cazuri în care cei care ne sunt conducători nu au credință în suflet și nu se manifestă cu iubire față de supuși. Dimpotrivă, sunt stăpâniți de egoism, mândrie, nedreptate și multe alte păcate. Se folosesc de semeni pentru propriile lor interese și îi fac să sufere, neajutându-i, deși ar avea multe posibilități. Oamenii duc o viață grea din cauza celor care-i conduc și se revoltă în suflet. Nu consideră că acei așa-ziși „stăpâni” ar merita vreo rugăciune către Dumnezeu din partea lor. Însă Hristos ne îndeamnă să ne rugăm și pentru dușmani. Mai ales, dacă i-a îngăduit pe acești „conducători răi” peste noi, înseamnă că poate este și vina noastră: ori nu am meritat alții mai buni pentru moment, ori putem noi deveni mult mai buni, răbdându-i.

În orice situație, rugăciunea pentru conducători trebuie să cuprindă cereri pentru ca ei să devină mai buni, mai înțelepți, mai iubitori, mai responsabili, așa încât să aleagă deciziile cele mai bune pentru fiecare dintre noi și să nu greșescă. Iar dacă au greșit, să aibă curajul și puterea să recunoască și să se îndrepte.

Marii domnitori ai strămoșilor noștri, care aveau o credință dreaptă și puternică, adeseori cereau cu multă smerenie supușilor să-i ajute în lucrarea lor cu rugăciuni, post și cu o viață virtuoasă. Erau conștienți că Dumnezeu ajută un popor binecredincios și se îndepărtează de poporul care trăiește în păcate, lăsându-l pradă necazurilor și morții; chiar ei înșiși își asumau vina pentru nenorocirile țării și se rugau pentru iertarea păcatelor personale și ale poporului. Își exprimau iubirea lor pentru popor cerând binecuvântarea divină asupra acestuia.

Să ne rugăm ca Dumnezeu să ne dea conducători buni, dar să ne străduim și noi să-i merităm pe cei care-și dedică viața lor pentru a ne conduce spre desăvârșirea noastră morală și spirituală.

Prof. Maria Nicolau, com. Satu Mare

Sfânta Scriptură despre conducători

Găsiți corespondența între versete și trimiteri, folosind Sfânta Scriptură. Copiii care vor transcrie versetele și vor trimite răspunsurile corecte pe adresa revistei până la data de 1 Martie 2014, vor primi câte o surpriză!

Tot sufletul să se supună înaltelor stăpâniri, căci nu este stăpânire decât de la Dumnezeu; iar cele ce sunt, de Dumnezeu sunt rânduite.

I Tesaloniceni 5,12

Vă mai rugăm, fraților, să cinstiți pe cei ce se ostensc între voi, care sunt mai-marii voștri în Domnul și vă povățuiesc.

Tit 3,1

Ascultați pe mai-marii voștri și vă supuneți lor, fiindcă ei priveghează pentru sufletele voastre, având să dea de ele seamă, ca să facă aceasta cu bucurie și nu suspinând, căci aceasta nu v-ar fi de folos.

Romani 13,1

Adu-le aminte să se supună stăpânilor și dregătorilor, să asculte, să fie gata la orice lucru bun.

Evrei 13,17